

Minimální požadavky vzdělávacího programu certifikovaného kurzu

PSYCHOTERAPEUTICKÉ KONZULTACE

Ministerstvo zdravotnictví pro zajištění odpovídající úrovně odborné přípravy zdravotnických pracovníků poskytujících psychoterapeutické konzultace a v souladu s Metodickým pokynem pro poskytovatele zdravotních služeb zavedení třístupňového modelu psychoterapie do praxe (Věstník MZ č. 13/2022) vydává minimální požadavky na obsah a rozsah vzdělávacího programu certifikovaného kurzu Psychoterapeutické konzultace.

1. Vstupní podmínky

- a) odborná způsobilost k výkonu povolání všeobecná sestra nebo
- b) odborná způsobilost k výkonu povolání dětská sestra nebo
- c) odborná způsobilost k výkonu povolání adiktolog

Další podmínky:

- ukončený magisterský stupeň vzdělání
- absolvování a řádné ukončení komplexního vzdělávacího programu v psychoterapii schváleného pro zdravotnictví
- 1 rok praxe ve zdravotnictví při péči o osoby s duševním onemocněním.

2. Výstupní podmínky, ukončení kurzu

- splnit povinnosti dané vzdělávacím programem,
- úspěšně absolvovat závěrečnou zkoušku.

Závěrečná zkouška obsahuje praktickou ukázkou vedení rozhovoru s prvky psychoterapeutické podpory, včetně prokázání souvisejících teoretických znalostí.

3. Činnosti, ke kterým bude získána zvláštní odborná způsobilost

Absolvent/ka certifikovaného kurzu získá zvláštní odbornou způsobilost k činnostem spojeným se zajišťováním základní psychoterapeutické podpory v rámci poskytování zdravotní péče. Tyto činnosti probíhají na základě indikace a pod odborným dohledem plně kvalifikovaného psychoterapeuta.

- analyzovat problémy a potřeby pacienta na základě indikace
- navazovat léčebný vztah s pacientem
- aplikovat vybrané psychoterapeutické postupy a metody dle indikace (ve formě práce individuální, rodinné, skupinové či práce s pacientem v krizi)
- pracovat s psychoterapeutickým procesem a využívat ho ve prospěch léčby
- konzultovat s indikujícím psychoterapeutem, zpracovávat průběžné zprávy k evaluaci

4. Minimální celková délka vzdělávacího programu

40 hodin, z toho:

- 32 hodin teoretické výuky
- 8 hodin praktické výuky (klinických supervizních seminářů).

Studium je uskutečňováno v jednom bloku.

5. Učební plán

Vzdělávací program je koncipován tak, aby účastníci provázali teoretické znalosti, zkušenosti z psychoterapeutického výcviku s konkrétními kazuistikami.

	Předmět	Rozpis učiva	Počet hodin teoretické výuky	Počet hodin praktické výuky
1.	Psychoterapeutický proces. Etika v psychoterapii	Kontrakt a jeho navázání a terapeutické uspořádání. Průběh psychoterapie, jednotlivé fáze Přenos a protipřenos. Etické aspekty psychoterapie.	4	
2.	Farmakoterapie a psychoterapie	Biologická, sociální, filozofická a psychologická východiska. Principy a význam psychoterapie založené na důkazech a vědecky ověřené psychoterapeutické postupy.	4	

		Psychoterapie a farmakoterapie v klinické praxi (předpoklady integrace, přínosy, rizika).		
3.	Psychoanalýza a psychodynamické směry	Teoretická východiska, historie. Specifika terapeutické praxe. Pohled a rozvoj a udržování psychopatologie (afektivní poruchy, závislosti, PTSD, poruchy osobnosti, PPP, psychózy).	4	
4.	Kognitivně behaviorální terapie	Teoretická východiska, historie. Specifika terapeutické praxe. Pohled a rozvoj a udržování psychopatologie (afektivní poruchy, závislosti, PTSD, poruchy osobnosti, PPP, psychózy).	4	
5.	Systemická a rodinná terapie	Teoretická východiska, historie. Specifika terapeutické praxe. Pohled a rozvoj a udržování psychopatologie (afektivní poruchy, závislosti, PTSD, poruchy osobnosti, PPP, psychózy).	4	
6.	Psychoterapie dětí a adolescentů	Specifika psychoterapie u dětí. Uspořádání psychoterapeutické situace, vliv rodičů. Psychoterapie u specifických klinických problémů.	4	
7.	Psychoterapie u psychosomatických poruch	Teoretická východiska. Specifika a rizika. Metody.	4	
8.	Psychoterapie u psychotických poruch	Specifika a definice psychóz. Možné cíle terapie. Terapeutický vztah.	4	
9.	Klinické supervizní semináře			8
			32	8
Celkem			40 hodin	

6. Personální požadavky

1. **Odborný garant** odpovídá za odbornou úroveň vzdělávacího programu, koordinuje obsahovou přípravu vzdělávacího programu, dohlíží na kvalitu jeho uskutečňování, vyhodnocuje a rozvíjí jej.

- klinický psycholog s absolvovaným vzdělávacím programem komplexního psychoterapeutického výcviku schváleného pro zdravotnictví a s atestací v oboru Psychoterapie podle nařízení vlády č. 31/2010 Sb., o oborech specializačního vzdělávání a označení odbornosti zdravotnických pracovníků se specializovanou způsobilostí, v platném znění, nebo
- klinický psycholog s absolvovaným vzdělávacím programem komplexního psychoterapeutického výcviku schváleného pro zdravotnictví a s funkční specializací v systematické psychoterapii, nebo
- klinický psycholog s absolvovaným vzdělávacím programem komplexního psychoterapeutického výcviku schváleného pro zdravotnictví a se zvláštní odbornou způsobilostí v systematické psychoterapii, kterou získal absolvováním certifikovaného kurzu v systematické psychoterapii, nebo
- lékař psychoterapeut, nebo
- lékař se specializovanou způsobilostí s výjimkou oborů: hygiena a epidemiologie, klinická biochemie, lékařská mikrobiologie, patologie a soudní lékařství a s absolvovaným vzdělávacím programem komplexního psychoterapeutického výcviku schváleného pro zdravotnictví a absolvovaným certifikovaným kurzem v systematické psychoterapii, nebo
- lékař se specializovanou způsobilostí s výjimkou oborů: hygiena a epidemiologie, klinická biochemie, lékařská mikrobiologie, patologie a soudní lékařství a s absolvovaným vzdělávacím programem komplexního psychoterapeutického výcviku schváleného pro zdravotnictví a absolvovanou funkční specializací v systematické psychoterapii,

a dále splňuje minimálně 10 let klinicko-psychoterapeutické praxe v rozsahu 1,0 úvazku (při nižším úvazku se délka praxe adekvátně prodlužuje).

2. **Lektor teoretické části vzdělávacího programu** je osoba v pracovněprávním nebo obdobném smluvním vztahu akreditovaného zařízení, který přednáší danou část vzdělávacího programu a prověřuje teoretické znalosti účastníka vzdělávání.

- klinický psycholog s absolvovaným vzdělávacím programem komplexního psychoterapeutického výcviku schváleného pro zdravotnictví a s atestací v oboru Psychoterapie podle nařízení vlády č. 31/2010 Sb., o oborech specializačního vzdělávání a označení odbornosti zdravotnických pracovníků se specializovanou způsobilostí, v platném znění, nebo

- klinický psycholog s absolvovaným vzdělávacím programem komplexního psychoterapeutického výcviku schváleného pro zdravotnictví a s funkční specializací v systematické psychoterapii, nebo
- klinický psycholog s absolvovaným vzdělávacím programem komplexního psychoterapeutického výcviku schváleného pro zdravotnictví a se zvláštní odbornou způsobilostí v systematické psychoterapii, kterou získal absolvováním certifikovaného kurzu v systematické psychoterapii, nebo
- lékař psychoterapeut, nebo
- lékař se specializovanou způsobilostí s výjimkou oborů: hygiena a epidemiologie, klinická biochemie, lékařská mikrobiologie, patologie a soudní lékařství a s absolvovaným vzdělávacím programem komplexního psychoterapeutického výcviku schváleného pro zdravotnictví a absolvovaným certifikovaným kurzem v systematické psychoterapii, nebo
- lékař se specializovanou způsobilostí s výjimkou oborů: hygiena a epidemiologie, klinická biochemie, lékařská mikrobiologie, patologie a soudní lékařství a s absolvovaným vzdělávacím programem komplexního psychoterapeutického výcviku schváleného pro zdravotnictví a absolvovanou funkční specializací v systematické psychoterapii,

a dále splňuje minimálně 5 let klinicko-psychoterapeutické praxe v rozsahu 1,0 úvazku (při nižším úvazku se délka praxe adekvátně prodlužuje).

3. **Školitel praktické části vzdělávacího programu** (praktického vyučování, odborné praxe) je zaměstnanec akreditovaného zařízení, který dohlíží na výkon odborné praxe, včetně plánu plnění výkonů. Školitel průběžně prověřuje teoretické znalosti a praktické dovednosti účastníka vzdělávání.

- klinický psycholog s absolvovaným vzdělávacím programem komplexního psychoterapeutického výcviku schváleného pro zdravotnictví a s atestací v oboru Psychoterapie podle nařízení vlády č. 31/2010 Sb., o oborech specializačního vzdělávání a označení odbornosti zdravotnických pracovníků se specializovanou způsobilostí, v platném znění, nebo
- klinický psycholog s absolvovaným vzdělávacím programem komplexního psychoterapeutického výcviku schváleného pro zdravotnictví a s funkční specializací v systematické psychoterapii, nebo
- klinický psycholog s absolvovaným vzdělávacím programem komplexního psychoterapeutického výcviku schváleného pro zdravotnictví a se zvláštní odbornou způsobilostí v systematické psychoterapii, kterou získal absolvováním certifikovaného kurzu v systematické psychoterapii, nebo
- lékař psychoterapeut, nebo

- lékař se specializovanou způsobilostí s výjimkou oborů: hygiena a epidemiologie, klinická biochemie, lékařská mikrobiologie, patologie a soudní lékařství a s absolvovaným vzdělávacím programem komplexního psychoterapeutického výcviku schváleného pro zdravotnictví a absolvovaným certifikovaným kurzem v systematické psychoterapii, nebo
- lékař se specializovanou způsobilostí s výjimkou oborů: hygiena a epidemiologie, klinická biochemie, lékařská mikrobiologie, patologie a soudní lékařství a s absolvovaným vzdělávacím programem komplexního psychoterapeutického výcviku schváleného pro zdravotnictví a absolvovanou funkční specializací v systematické psychoterapii,

a dále splňuje minimálně 5 let klinicko-psychoterapeutické praxe v rozsahu 1,0 úvazku (při nižším úvazku se délka praxe adekvátně prodlužuje).

7. Seznam doporučené literatury

Doporučená literatura
Kratochvíl S. (2012). Základy psychoterapie. Praha: Portál
Prochaska J.O., Norcross, J.C. (1999). Psychoterapeutické systémy. Praha: Portál, 1995.
J.Raboch, P.Uhlíková, P.Hellerová, M.Anders, M. Šusta (eds.) (2014). Psychiatrie: Doporučené postupy psychiatrické péče IV. Praha: Psychiatrická společnost ČLS JEP, 2014
Vymětal J. (2004). Obecná psychoterapie. Praha: Grada
Vymětal J. (2007). Speciální psychoterapie 2. Praha: Grada
Vymětal J. (2010). Úvod do psychoterapie
Vybíral, Z., Roubal, J.: Současná psychoterapie. Portál, Praha 2010.
McWilliams, N.: Psychoanalytická diagnóza. Praha, Portál 2015
Praško, J., Možný, P., Šlepecký, M. a kol.: Kognitivně behaviorální psychoterapie psychických poruch. Triton, Praha 2007
Weiss, P. a kol.: Etické otázky v psychologii. Praha, Portál 2011.